

преобладават в Източна Европа, ще имат по-добри възможности за усвояване на диалектите. За неграмотните ромни тази задача ще бъде много по-трудна.

7. Не навсякъде ромите ще учат или ще използват такъв диалект. Това ще създаде “лингвистичен елит”, състоящ се от тези, които са научили новия стандарт. Правото на опези, които имат друг стил на живеење или отношението им към ограмотяването е такова, че ги държи на страна от ограмотената общност, не трябва да се приема като отрицателен резултат.

До този момент обаче постиженията в тази насока са съвсем малки. Ромите с образование използват различни правописни системи за изписването на ромския език, докато в същото време броят на неграмотните по отношение на ромския език е все още изключително висок.

Посочваме само данните на Ян Ханкок не само поради крайната ограниченост на разработките, но и защото авторът представя тези данни в систематизиран вид.

## ***2.2. Стандартизиране на ромския език в Западна и Централна Европа***

Докато разработките на Ян Ханкок имат предимно теоретичен характер, в Западна Европа различни автори се опитват да стандартизират ромския език в практически план.

В Швеция например Ерик Люнгберг и Ламберт Сшерп (1977) предлагат за широко обсъждане правописа на ромския език, базирайки се на двата диалекта – калдерашки и ловарски, най-разпространени в Швеция. В края на 70-те години Националната дирекция за обществено образование в Швеция проектира въвеждането на обучение по майчин език за ромските деца, живеещи в Швеция. Поради тази